

الگوی شایسته از رعایت احکام قانون صدراعظم و وزیر اقتصاد هلند؛ عمل جالبی از رعایت اوامر قانون بجا آوردند

من بارها در صحبت‌های تلویزیونی، مقاله‌ها و مضامین نوشتاری خویش تذکر داده‌ام که تطبیق قانون، نقض قانون و حبس قانون به هر طریقه‌ای که پدید آید با محتوا داشته قانون ارتباط نمی‌گیرد و این رویکرد‌ها با داشته‌ها و ماهیت احکام قانون فرق کلی دارند؛ زیرا قانون بعد از انفاذ بدست کسانی داده می‌شود که مسئولیت تطبیق احکام آن رابه عهده دارند و این مرحله تطبیق و حاکمیت بعد از ایجاد قانون قابل‌تعمیل است که بگونه‌ای عام مسئولیت آن به دوش دولت و بگونه‌ای خاص ارگانهای حراست و حفاظت حقوق و قانون است.

ببینید: مسلم است، قانون اگر ایجاد میشود و تطبیق نمیشود، ورق پاره‌ای بیش نیست. بر همین بنیاد اگر در صدد روشن شدن علت و عوامل این عدم سلطه قانون بر جامعه برآیم در می‌یابیم که این معضله و سیه روزی در قبال خود چرا‌های زیادی نهفته دارد که پاسخ این چراها هم امر ساده‌ای نیست، زیرا رمز و رازیکه در ورای این امر مکتوم است بسا با سادگی قابل‌درک و بسا هم پوشیده و مجهول‌یست که تنها از اثرات بیرونی آن قابل‌لمس و درک می‌باشد.

میخواستم عرض کنم: بر مبنای آنچه در بالا تذکار یافت اداره‌های در راستای تطبیق و حفاظت قانون بطور آشکارا وظیفه دارند که قانون را با حفظ سلامت آن تطبیق نمایند و اگر این ادارات اجرای امر قانون نمی‌کنند و یا نمی‌توانند آن را به اجرا گذارند و یا هم از تطبیق آن عاجزند همه داری عوامل بازدارنده و علل و علایلی اند که شرح و بسط آن درین نوشتار نمی‌کنند.

ولی آنچه می‌توانیم بگوییم: همانا دولت مسئول درجه یک تطبیق و رعایت احکام قانون و مردم نیازمند اجرای قانون و تأمین حقوق ثابت و مسجل خود‌ها در راستای حاکمیت قانون می‌باشند. و اگر دولت و قدرت هم با طفره روی‌ها از تطبیق قانون روی‌مرام و مقاصد مبهم جلوگیری می‌کنند و بمنظور اهدافیکه دارند قانون را نادیده می‌گیرند، فرار از تطبیق قانون خوانده میشود که اثرات بیرونی آن در جامعه خوبتر قابل‌درک می‌باشد.

زمانیکه دیده میشود قدرت بر سر اقتدار و یا مراجع ذیربط طور مشهود از قانون موجود بگونه‌ای نسبی و یکجانبه البته توأم با منافعیکه دارند استفاده و آن را بکار گیرند عملیست که بطور کامل منافع جامعه را تأمین نمی‌کند، زیرا احکام قانون بایست بطور مطلق و همگانی و یکسان و بی‌امتیاز عملی شود.

فراموش نمی‌کنیم که بی‌اعتنائی در برابر عدم حاکمیت قانون با شیوه‌ایکه عرض کردم عمل درست و پسندیده نیست، و آنانیکه برنظم، امنیت، ثبات، حفظ حقوق جامعه و افراد، عدالت و برابری و.. و.. اعتنای ندارند و مرتکب اعمال کیفری می‌گردند قانون آنها را سزاوار جزا می‌داند.

متکی به نوشته بالا و یا گذارشیکه الان تقدیم می‌کنم میتوانیم با در نظر داشت ابعاد مختلف نتایج آن این اصل واقعی را هم بپذیریم:

زمانیکه مردم و جامعه از مفاد احکام قانون و حقوق اساسی خود‌ها آگهی حاصل و به آن ایمان و ایقان کامل یابند خوبتر می‌توانند مدافع حقوق و قانون گردند و برای احقاق حقوق خود‌ها اقدام لازم و مبارزه عادلانه نمایند (حق گرفته میشود داده نمی‌شود).

خواننده عزیز: در ارتباط به آنچه ملاحظه و مطالعه فرمودید لطفن گذارشی مستندی را که خدمت‌تان عرضه میکنم از نظر بگذرانید:

یک واقعیت مستند و عمل جالب: در جهت به اجرا گذاشتن احکام قانون:

در این گذارش که به ارتباط قانون‌پذیری و تطبیق خودی احکام قانون یعنی (اجرای وجبیه) می‌خوانید از تطبیق اوامر قانون وسیله اشخاصیکه در ردیف بلند دولتی و حکومتی قرار دارند صورت گرفته است

ایشان پذیرفته اند که قانون رادربسا مواردی در گذشته و حال اما نا خود آگاه به طور مشهود و بسا هم دُور از انظار عامه غیر عمدی و یا فراموشی شکسته و مرتکب گناه شده اند و به میل و رضاء خود ها را گنهگار و متخلف از احکام قانون خوانده خواسته اند اشتباه خود را جبران و احکام قانون را بالای خود ها عملی و اجرا نمایند رویداد خیلی جالب و تازه است که منتهای قانونیت و گردن نهادن به احکام قانون را تمثیل و حرمت گذاری به قانون را نشان می دهد.

اکنون با توجه به مطالب ارائه شده شما با قضاوت خودی و وجدانی خویش بدون گرایش به هیچگونه سیاست گرایی لطفن بخوانید و خود قضاوت فرمایید:

وزیر اقتصاد کشور شاهی هلند در حالیکه مصروف گفت و شنود با خبر نگاری درسیت عقبی موتر خود قرار داشته و مصروف مصاحبه دیده میشود کمر بند موتر را موافق به هدایت قانون نبسته اند که این تقصیر از خارج خود رو هم قابل دید و تشخیص بوده است.

این کمرسی وزیر زمانیکه طرف مشاهده جماعتی از مردم قرار می گیرد، سبب انتقاد آنها شده و سوژه خوبی هم بر رسانه ها و خبر نگاران می بخشد و ژورنالستان مربوط بدون تأخیر نزد وزیر می آیند و پای صحبت او می نشینند و از او درباره تقصیر عدم بستن کمر بند می پرسند؟ :

و وزیر یاد شده هم بدون تأخیر با صراحت کامل نقض حکم قانون و تقصیر خود را می پذیرد و از مردم وسیله اطلاعات جمعی معذرت میخواهد ولی قضیه درین مرحله نمی ایستد و موضوع بطور گسترده انکشاف می کند و «پولیس» راه و تراوری هم لب به اعتراض می کشاید و سوالگونه مطرح می سازد که اگر این قضیه طور معیاری استناد برای مردم قرار گیرد و نقض قانون را از طرف وزیر مستند به روی ما بکشند ما می توانیم قانون را بالای دیگران تطبیق نماییم؟

زیاده تر ازین بازار اعتراضات گرمتر میشود و قضیه در بین اعضای کابینه هم می پیچد و در گذارش این قضیه به لسان هلندی آمده است که { وزیر «امنیت راه و تراوری» وزیر مقصر (اقتصاد) را گوشمالی می دهد و برایش توصیه می کند که چون قضیه اوراق مشخصی ندارد و اصل جریمه این قضیه به هدایت قانون مبلغ یکصد و چهل یورو (۱۴۰ یورو) تعیین شده است، شما این مبلغ را به اداره «تأمین و امنیت راه و تراوری» به میل و رضاء خود تحویل و بسپارید تا جانشین جریمه قضیه گردد وزیر اقتصاد این مشوره را بدون تعلل می پذیرد و مبلغ متذکره را بزود ترین فرصت ممکن تحویل اداره می نماید.

جالبتر از همه اینکه : صدراعظم مملکت هم از ماجرا آگاه و از اعمال و اجرائات هر دو وزیر کابینه (اقتصاد و راه و تراوری) در زمینه سپاسگذاری و از اجرائات ایشان تمجید می کند ولی با تأثر زیاد یاد آور میشود که او هم بسا اوقات بدون تأمل به حکم قانون در عقب موتر نشسته و کمر بند چوکی را نبسته است و یا نمی بندد و به این ترتیب خود را مقصر می شمارد و آمادگی خود برای تحویل مبلغ معادل جریمه ابراز می دارد و آن را تحویل اداره می کند.

نویسنده عرض میدارد: استفاده از حقوق و امتیاز برای هر شهروند و اتباع میهن و سرزمینیکه مادر وطن خوانده می شود مجاز و حلال بوده ممانعتی درین راستا وجود ندارد.

ولی در مقابل استفاده ازین حقوق و امتیازات لازم است اتباع و شهروندان مملکت هم مطابق احکام قانون و جایب خود ها را نیز فراموش نکنند:

بلی: این مأمول مقدس زمانی برآورده میشود که اتباع و شهروندان وطن و میهن به بلوغ مهر وطنی، قانون دوستی، قانون پذیری و صداقت قلبی درین راستا دسترسی پیدا و آن را در عمل پیاده و به آن حرمت گذارند. درینصورت حاکمیت قانون نهادینه و مردم قانون پذیر و تحقق حاکمیت قانون این رویای دوست داشتنی برآورده میگردد.

با ارادت دوستانه سخی صمیم.